

Mill. Kr. til Anlægget, hvis man gaar ud fra, at Havneafgiften skal optrædes endnu 2-3 Aar. Havneafsenet er jo i sin egen Beregning her gaaet ud fra, at der bruges 7,112,000 Kr.; naar 3 Aars Havneafgift eller 1½ Mill. Kr. gaar fra, bliver der 5½ Mill. Kr. tilbage; men Havneafsen begynder dette Aar med en ikke ganske ubetydelig Beholdning. Jeg kan derfor ikke indse, at det er muligt, at der kan medgaa 8½ Mill. Kr., saaledes som det er forudsat, men da der staar i Lovforslaget, at der kun ønskes Bemyndigelse til at anvende indtil 8½ Mill. Kr., skal jeg ikke bemærke Noget dertil. S. alt Fald vil den ærede Indenrigsminister vist indrømme mig, at jeg har bidraget til at stille Sagen saa gunstig som muligt fra hans Standpunkt ved at fremdrage, hvad jeg i dette Dieblis tror er feil i den finantzielle Eksposee. — Jeg staar iøvrigt fremdeles paa det samme Standpunkt som i Fredags, at jeg ikke kan skjønne, at der til Dato er fremkommet Noget, som kan hjemle en Udgift sa stor som forudsat ved det paatænkte Anlæg. Jeg skal atter udtale, at jeg ikke er et Modstander af Frihavnsanlægget, forsaavidt som jeg ikke vil stemme imod det, dersom Rigsdagen og den høie Regjering efter Alt, hvad det er fremkommet eller rettere til Trods for Manglen paa positive Oplysninger, mener, at det er forsvareligt, at anvende saa store Beløb paa Frihavnen; men jeg vil tillade mig paa egne Vegne — jeg taler uden Mandat — at værge Københavns Handelsstand mod den Bredvidelse, man senere kunde reise imod den, for at den har akcepteret et Bidrag fra Statens Side af saamange Millioner, naar det senere viser sig, at den ikke har kunnet bringe det ud deraf, som præsumeres, og som er Forudsætningen for det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Singer's Lev):

Jeg skal begynde med blot to Bemærkninger til den ærede sidste Taler; jeg vil derefter finde det rettest at svare de Medlemmer, som have havt Ordet i den Orden, hvori de have talt, men et Par Bemærkninger ønsker jeg strax at gjøre til den ærede sidste Taler. Den ene er, at det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem behøver at tage nogen Forvaring med Hensyn til Handelsstandens Ansvar her, thi det er jo Lovgivningsmagten, der tager Bestemmelse om denne Lov, og det er altsaa den, der bærer Ansvaret for Lovten. Det Handelsstanden kommer til at bære Ansvar for, er det paaregnede Tilskud af 3,800,000 Kr. fra Handelsstanden eller den, der maatte ønske at gaa ind paa at yde det, men forøvrigt maa det ganske vist være

her, Ansvaret hviler. Den anden Bemærkning jeg vil gjøre, er, at jeg beklager, at have misforstaaet det ærede Medlem i den Grad, at jeg har troet — og jeg er bange for, at afskillige Andre ere af samme Mening — at det ærede Medlem virkelig er en Modstander af Frihavnen. Jeg maa tilstaa, at den Forvaring, som det ærede Medlem nu tog, at han ikke vilde stemme mod Frihavnen, forudsat at han kunde faae den som han ønsker, ikke er videre slaaende for mig. Jeg tror, at den Mand og Tone og de Argumenter, som det ærede Medlem har brugt, maatte bringe mig til ganske loyalt at tro, at jeg stod overfor en virkelig Modstander af Frihavnen; jeg har ikke kunnet komme til noget andet Resultat. Jeg vil nødig gjøre det ærede Medlem uret, men jeg maa tilstaa, at min Opfattelse ikke er synderlig afstrættet ved det ærede Medlems Optræden i Dag. Hvis det ærede Medlem vil anses for en Ven af Frihavnen, gjør det mig ikke Noget — jeg tvivler ikke om, at jeg skal enes med denne Ven om Frihavnen — men jeg betragter det som Anskuelse, der staar mod Anskuelse, og jeg tror ikke, at der ligger noget Personligt paa noget Punkt i denne Sag. Det har jeg sidst værget mig imod, og det gjør jeg ogsaa i Dag.

Den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Breinholt) var inde paa et Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler forøvrigt ogsaa var inde paa, nemlig, hvorledes den herbærende Havns Stilling er; er den en Statshavn eller ikke, eller, hvorledes er dens Stilling? Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi have tre Slags Havne: Statshavne, offentlige Havne og private Havne. Private Havne lader jeg ligge, skjøndt der ogsaa ved dem føres et ikke saa ringe Tilhyn. De offentlige Havne ere Trafikhavnene, og Københavns Havn hører væsentlig under den Kategori, om den end staar noget anderledes end de andre. Og endelig er der Statshavnene. Det forekommer mig beehynderligt, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan opfaste det Spørgsmaal, hvorledes Statshavnens Stilling er, da jo Rigsdagens Medlemmer maa være vel bekendte med, hvorledes Stillingen er, idet disse Havne findes paa Finantsløven, paa hvilken der aarlig bevilges, hvad det medgaaar til deres Udvikelse, Bgning osv., og der hvert Aar bevilges et Budget for deres Administration. Deres Stilling i den Henseende er overordentlig gunstig, idet de faae Anlægene bekostede af Statskassen, og Ingen forlanger, at de skulle betale Rente eller Afdrag af de Midler, der anderdes til disse Anlæg, men paa den